

Sikring av friluftslivsområder -veiledning til utfylling av skjema i søknadssenteret

Denne veiledningen er utarbeidet som hjelp ved utfylling av skjemaet i elektronisk søknadssenter for å søke om statlig medvirkning til sikring av områder for friluftsliv.

Med sikring av områder for friluftsliv menes at det offentlige skaffer seg rådighet over arealer ved erverv av eiendomsrett eller ved avtale om varig bruksrett (servituttavtale), med sikte på at området skal tilrettelegges for allmennhetens friluftsliv.

Før utfylling av skjemaet: Les mer om ordningen på nettsidene til Miljødirektoratet og i det årlige tilskudds-rundskrivnet som utgis av Klima- og miljødepartementet.

Søkeropplysninger

Det er kun kommuner og interkommunale friluftsråd som kan søke om statlig medvirkning til sikring av friluftslivsområder. Det er viktig med direkte kontaktopplysninger til kontaktperson i kommunen/friluftsrådet, slik at det er enklest mulig å oppklare forhold angående søknaden.

Om området

Områdets navn

Her oppføres det lokale navnet på området som ønskes sikret. Ikke alle områder har et etablert eget navn fra før, og da kan det være naturlig å benytte samme navn som på omkringliggende arealer. Navnet som fylles inn her vil bli brukt ved senere registrering av området i Naturbase og vil bli det offisielle navnet på området etter statlig sikring. (For mer informasjon om Naturbase: Se Miljødirektoratets nettsider; www.naturbase.no.)

Kommune

Her føres det opp hvilken kommune området ligger i. Dersom et område strekker seg over flere kommuner, oppgis samtlige kommuner.

Gårds- og bruksnummer

Fylles inn i formatet gnr/bnr (eks: 6/17). Området kan ha ett eller flere gårds- og bruksnummer. Samtlige nummer fylles inn. Det må opplyses hvis kun deler av et gårds- og bruksnummer sikres (f.eks «del av 6/17»). Hvis området strekker seg over flere kommuner: Spesifiser hvilke kommuner eiendommene ligger i. Hvis det er kompliserte eiendomsforhold (f.eks veldig mange gårds- og bruksnummer) så ber vi om at dette utdypes og forklares i eget vedlegg til søknaden. Det er viktig at opplysningene som gis her er i samsvar med opplysninger om området som gis i kart som vedlegges søknaden (jfr. eget punkt om VEDLEGG til slutt i søknadsprosessen).

Areal (m²)

Arealet oppgis i kvadratmeter. Eksakt arealangivelse kan være vanskelig hvis arealet ikke er oppmålt, men forsøk uansett å oppgi så nøyaktig arealstørrelse som mulig.

Dagens eiendomsforhold til området

Her velges nåværende eier av området som skal sikres i nedtrekksmenyen.

Arealkategori

Innen hvilken arealkategori i kommuneplanen ligger området?

Her oppgis arealformål(ene) som er vedtatt i gjeldende kommuneplan for det arealet som ønskes sikret som friluftslivsområde.

Er området regulert?

Dersom området er regulert, oppgis året den gjeldende reguleringsplanen (evt. Områdeplan eller detaljplan) er vedtatt, samt hvilket reguleringsformål arealet som ønskes sikret har i denne reguleringsplanen.

Status for omkringliggende områder

Hvis nærliggende arealer tidligere er sikret som offentlig friluftslivsområde, skal dette opplyses her. Også andre forhold vedrørende omkringliggende arealer kan være relevant å opplyse om, som reguleringsformål, faktisk bruk mm.

Beliggenhet og bruk

Områdebeliggenhet i forhold til hovedbrukergruppe

Det skal angis om området er nærområde eller dagsutfart-/ferieområde i forhold til hovedbrukergruppe. Med nærområde menes et område som de fleste av brukerne kan nå til fots eller med sykkel (uten bruk av bil eller båt).

Områdets bruk

Her angir man om området har lokal eller regional bruk. *Lokale friluftslivsområder* er i denne sammenheng områder som i hovedsak (mer enn 50 %) brukes av befolkningen lokalt, dvs. fra kommunen området ligger i. *Regionale friluftslivsområder* er i denne sammenheng områder som i hovedsak brukes av befolkningen i en større region, og der mer enn 50 % av brukerne kommer fra andre kommuner enn den området ligger i. Bruken av området skal vurderes i et helårsperspektiv.

Nærmere begrunnelse for om området er lokalt eller regionalt

Her begrunnes hvorfor området vurderes som lokalt eller som regionalt (jf. pkt. over). I vurderingen kan det også tas hensyn til hvilken framtidig bruk det er sannsynlig at området vil få etter at grunnleggende tilretteleggingstiltak er på plass. I tillegg til å formidle kjennskap til hvor brukere av området i hovedsak kommer fra, vil atkomst- og parkeringsforhold, områdets størrelse, type tilrettelegging mm ha betydning for hvem som sannsynligvis vil bruke et område.

Atkomstmuligheter til området

Kan området lett nås uten bil eller båt?

Her fylles inn hvordan man kan nå området, - om det fortrinnsvis krever bruk av bil eller båt, eller om mange av brukerne også vil ha muligheten til å gå, sykle, bruke kollektivtrafikk eller annet.

Omtrentlig avstand (m) til nærmeste tettsted

Her oppgis omtrentlig avstand i antall meter til boligområder i nærmeste tettsted.

Beskrivelse av adkomstmuligheter til området

Her beskrives atkomstforhold, som evt parkeringsforhold, skilting, sti/turvei frem til området mm. Hvis tilfredsstillende atkomstforhold skal etableres i etterkant eller som en del av sikringen, må det gå fram her. Dette kan eventuelt beskrives nærmere i eget vedlegg til søknaden. Det er viktig at atkomstmulighetene til området for allmennheten er beskrevet på en god måte.

Hvorfor bør området sikres?

Hvorfor bør området sikres?

Statlig sikring som virkemiddel for å ivareta viktige friluftslivsområder, brukes i første rekke til sikring av:

- Svært populære områder der allmennhetens bruk av området er så stor at den overstiger det grunneier(ne) i henhold til allemannsretten må forventes å akseptere
- Områder der det er behov for fysiske tilretteleggingstiltak for å ivareta området og sikre allmennhetens bruk

Dersom det også er andre årsaker til at man søker sikring, kan man krysse av i flere ruter her.

Utdyping av hvorfor området bør sikres

Her utdypes hvorfor nettopp dette området bør ivaretas gjennom virkemidlet statlig sikring.

Kort beskrivelse av området for bruk i Naturbase

Her skrives en kort og god beskrivelse av området som kan brukes som informasjon overfor allmennheten etter at området er sikret. Det bør legges vekt på områdets kvaliteter og bruksmuligheter. Denne beskrivelsen skal kunne legges ut i Naturbasen etter at området er statlig sikret for å gi informasjon om og profilere friluftslivsområdet. (For mer informasjon om Naturbase: Se Miljødirektoratets nettsider; www.naturbase.no.)

Egnet bruk

Her skal det krysses av for egnet bruk og aktivitet både på søketidspunktet og etter at området er sikret og tilrettelagt. Det kan krysses av i flere ruter.

Sikringsformer

Områder for friluftsliv kan sikres ved at det offentlige skaffer seg rådighet over arealer ved kjøp av eiendomsrett eller ved avtale om varig bruksrett (servituttavtale). I tillegg kan eksisterende friluftslivsområder som kommune og friluftsråd har råderett over få status som statlig sikrede friluftslivsområder gjennom ordningen "Vederlagsfri omgjøring".

Kjøp av eiendomsrett

Sikring av friluftslivsområder kan skje ved at det offentlige skaffer seg rådighet over arealer ved kjøp av eiendomsrett. Det kan søkes om inntil 50 % eller 100 % statlig støtte (se mer informasjon i pkt. under "Hvor stor andel av kostnadene kan staten dekke?"). Etter gjennomført sikring vil kommunen/friluftsrådet ha eiendomsretten. Staten ved Miljødirektoratet vil bli rettighetshaver ved at det tinglyses en erklæring på området med følgende ordlyd: "*Området kan ikke nyttes til annet enn friluftslivsformål uten samtykke fra staten ved Miljødirektoratet*". Erklæringen undertegnes av rette bemyndigede person i kommunen/friluftsrådet. Erklæringen tinglyses som eget dokument, eller den påføres pkt. 6 i skjøtet før tinglysing.

Avtale om varig bruksrett (servituttavtale)

Sikring av friluftslivsområder kan skje ved at det offentlige skaffer seg rådighet over arealer ved at det inngås avtale med grunneier om varig bruksrett (servituttavtale). Sikringsformen benyttes ofte for sikring av areal til turveier, men kan også brukes på andre arealer. Gjennom servituttavtale sikres det offentlige og allmennheten bruksrettigheter over hele eller deler av en eiendom. Avtalen vil samtidig begrense eierens rådighetsmuligheter som kan være uheldig for friluftslivsinteressene. Ved denne sikringsformen beholder grunneier eiendomsretten til området i avtaleperioden.

Kommunen/friluftsrådet er her part i servituttavtalen. Det må fremgå av avtalen at avtalen ikke kan endres uten samtykke fra staten ved Miljødirektoratet. Miljødirektoratet stiller krav om at bruksavtalen tinglyses.

Andel statlig støtte og utbetaling ved engangsoppgjør

I likhet med sikring gjennom kjøp kan det søkes om inntil 50 % eller 100 % statlig støtte til bruksavtale (se mer informasjon i pkt. under "Hvor stor andel av kostnadene kan staten dekke?").

Det vanlige er at grunneier stiller krav om vederlag/erstatning for offentlig bruk av området, men det er også tilfeller der grunneier ikke ønsker betaling i forbindelse med sikringen av området. I de tilfeller det skal betales vederlag for en servituttavtale til friluftslivsformål, stiller Miljødirektoratet krav om at det gjøres gjennom et engangsoppgjør. Miljødirektoratet medvirker ikke med økonomisk støtte til avtaler om årlig leie.

Mal for bruksavtale (servituttavtale)

Vi anbefaler at kommune/friluftsråd benytter "Mal for servituttavtale" som finnes på Miljødirektoratets nettsider (skriv «servituttavtale» i søkefeltet på nettsidene).

Vederlagsfri omgjøring

Vederlagsfri omgjøring av et område til statlig sikret friluftslivsområde

Kommune/friluftsråd kan søke om at områder som i lengre tid har vært benyttet som friluftslivsområder for allmennheten, skal få status som statlig sikret friluftslivsområde. Det kan være områder som eies av kommune, annet statlig organ enn Miljødirektoratet, eller det kan være private eiendommer som gjennom eldre avtaler er klausulert til friluftslivsområde for allmennheten. Denne sikringsformen gir kommune/friluftsråd mulighet for å søke fylkeskommunen om statlige midler til tilrettelegging av friluftslivsområdene etter at området har fått innvilget status som statlig sikret friluftslivsområde.

Når slike søknader behandles, gjøres de samme type vurderinger av områdene som ved behandling av andre sikringsøknader. Søknadene må derfor begrunnes og belyses like godt som andre sikringsøknader.

Dersom Miljødirektoratet finner at et område tilfredsstillere kriteriene for å bli et statlig sikret friluftslivsområde, må søker tinglyse følgende klausul: «Området kan ikke nyttes til annet enn friluftslivsformål uten samtykke fra staten ved Miljødirektoratet».

Dersom det aktuelle friluftslivsområdet eies av andre enn kommune eller friluftsråd, må det gjøres en konkret vurdering fra sak til sak om og eventuelt hvordan området kan gis status som statlig sikret. Her vil bl.a. innholdet i klausulerings-/servituttavtaler bli vurdert. For områder som eies av private er det viktig at statlige investeringer som gjøres gjennom f.eks. tilrettelegging i området er sikret for framtiden gjennom avtale med grunneier.

Det vil være en forutsetning at arealer som på denne måten omgjøres til statlig sikret friluftslivsområde, klausuleres vederlagsfritt for staten. Eventuelle omkostninger, gebyrer o.l. knyttet til sikring ved vederlagsfri omgjøring av et område, må i utgangspunktet dekkes av søker.

Hvor stor andel av kostnadene kan staten dekke?

Hvor menneskene som bruker, eller vil bruke området i framtiden, kommer fra er avgjørende for hvor stor andel av de totale sikringskostnadene Miljødirektoratet kan dekke. For lokale områder, som i hovedsak brukes av folk fra den kommunen området eller turveien ligger i, medvirker Miljødirektoratet med inntil 50 % av sikringskostnadene. For regionale områder, der over halvparten av brukerne kommer fra andre kommuner, kan staten medvirke med inntil 100 % av sikringskostnadene.

Begrunnelsen er det såkalte "vertsrolleprinsippet" om at kommuner som får en vertsrolle i mindre grad skal belastes med kostnadene for sikring av områder som i hovedsak benyttes av tilreisende fra andre kommuner. Ut fra dette kan staten fullfinansiere sikring av områder som i hovedsak brukes av befolkningen i en større region. Faktorer som beliggenhet, størrelse og tilgjengelighet er avgjørende for om et område betegnes som lokalt eller regionalt. Vurderingen av om et område har eller vil få lokal eller regional bruk kan bero på skjønn, og det kan derfor søkes alternativt om 100 % eller 50 % statlig finansiering.

Pris og erstatning

Det er ofte vanskelige vurderinger som må gjøres for å fastsette "riktig" pris/erstatning for et område som skal kjøpes eller klausuleres til friluftslivsformål. Du kan lese mer om pris og erstatning ved sikring av friluftslivsområder på Miljødirektoratets nettsider.

Status

Status for sikringsaken

Sikring gjennomføres ved

Her fylles det inn om sikringen av området vil kunne gjennomføres ved minnelig avtale om erverv eller bruksrett, ved ekspropriasjon eller på annen måte.

Hvor står saken nå?

Her opplyses det hvor langt sikringsprosessen har kommet på søknadstidspunktet når det gjelder forhandlinger, ekspropriasjonsprosess eller annet.

Når forventes saken gjennomført

Det er viktig at forventet/realistisk gjennomføringstidspunkt fylles ut. Dette er nødvendig for at Miljødirektoratet skal kunne planlegge hensiktsmessige budsjettdisposisjoner. Vi har erfaring for at det gjøres mange helt urealistiske anslag her, så viktig at det gjøres en grundig vurdering.

Heftelser

Er det heftelser/rettigheter på eiendommen som f.eks båtrettigheter, brygge, naust, hytte, veirettigheter?

En panteattest er en utskrift fra grunnboka som blant annet viser tinglyste pengeheftelser og servitutter på en eiendom, både økonomiske og andre. Utskrift fra elektronisk grunnbok gir ikke opplysninger om eldre bruksrettigheter og servitutter. Det kan derfor være nødvendig med kopi av manuelt grunnboksblad for å få tilstrekkelig oversikt over slike heftelser. Behovet for slike opplysninger må imidlertid vurderes i forhold til områdets karakter og beliggenhet.

I tilfelle ja – spesifiser hvilke heftelser

Her må det opplyses hvilke heftelser som ligger på eiendommen(e) og hva disse heftelsene innebærer.

Kan heftelsene hindre bruken av eiendommen til friluftslivsformål?

Her må søker etter beste skjønn vurdere om disse heftelsene i dag eller i framtiden kan være til hinder for eller vanskeliggjøre allmennhetens bruk av området, eller kan forringe friluftslivskvalitetene til området.

Begrunnelse for denne vurderingen av heftelsene sett i fht friluftslivsformålet

Tilsagn om statlig medvirkning til sikring vil forutsette at eventuelle heftelser som kan hindre bruk av hele eller deler av arealet til friluftslivsformål (f.eks naust- eller bryggerettigheter), må slettes før statlige midler kan utbetales. Områder som skal sikres skal også være fri for økonomiske heftelser.

I dette punktet må det derfor beskrives hvordan heftelser på eiendommen(e) skal håndteres. Det må begrunnes hvorfor og hvordan heftelsene eventuelt er tenkt fjernet, eller eventuelt hvorfor de ikke vil komme i konflikt med sikringsformålet.

Eksisterende bygninger

Er det bygninger på eiendommen?

Her krysses det av hvis det er bygninger, anlegg e.l. på området.

I tilfelle ja, hva slags bygninger?

Her føres alt av eksisterende bebyggelse, anlegg e.l. opp.

Hva skal skje med bygningene?

Her opplyses det om bygninger, anlegg e.l. er tenkt revet, fradelt fra friluftslivsområdet, beholdt som en del av friluftslivsområdet og hvilke behov bygningene i så fall skal dekke osv.

Hvis bygningene ønskes bevart, hvem erverver/overtar ansvaret for disse?

Dersom det er aktuelt å beholde bygninger og anlegg etter gjennomført sikring, f.eks av hensyn til servicefunksjoner for området eller kulturminneinteresser, er det en forutsetning at kommunen/friluftsrådet tar på seg alt ansvar for framtidig forvaltning av bygningene som en del av sitt drifts- og tilsynsansvar for området. Dette gjelder f. eks. vedlikehold og restaurering/utbedring. Søker må i så fall ta høyde for framtidige utgifter ved vurdering av om bygninger skal bli stående på området. Det kan ikke påregnes statlige friluftslivsmidler for slike vedlikeholdsutgifter.

Det er ikke aktuelt med statlig økonomisk medvirkning til å kjøpe bebygde eiendommer, når eneste formål med kjøpet er knyttet til framtidig bruk av bebyggelsen. Statlig medvirkning til erverv av bygninger og anlegg på friluftslivsområder for øvrig, vil avhenge av framtidig bruk av bebyggelsen.

Forvaltningsansvar

I dette punktet kreves at kommunen eller friluftsrådet tar på seg det formelle ansvaret for drift og tilsyn med det aktuelle friluftslivsområdet etter sikring. Bekreftelsen er bindende, og det forutsettes derfor at søker har avklart dette internt i forkant av søknaden.

Hva som menes med drifts- og tilsynsansvar i denne sammenheng er beskrevet i DN-håndbok 30-2011 *Forvaltning av statlig sikrede friluftslivsområder*. Denne er tilgjengelig på Miljødirektoratets nettsider. Fra 1. januar 2020 erstattes DN-Håndbok 30-2011 med "Veileder om hvordan interkommunale friluftsråd, kommuner og fylkeskommuner skal ivareta statens interesser som grunneier og rettighetshaver. Veiledningen er tilgjengelig Miljødirektoratets nettside.

Drifts- og tilsynsansvaret innebærer også ansvar for gjennomføring av eventuelle tilretteleggingstiltak på friluftslivsområdet. Det kan søkes fylkeskommunen om statlig økonomisk medvirkning til tilrettelegging i statlig sikrede friluftslivsområder. Det vises til omtale på Miljødirektoratets nettsider med henvisning til årlig rundskriv om denne tilskuddsordningen fra Klima- og miljødepartementet. Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til fylkeskommunen.

Hvilken etat/organ vil få forvaltningsansvaret?

Det er vanlig at dette ansvaret ligger hos en kommunal enhet, eller hos friluftsrådet dersom friluftsrådet er søker. Praktiske drifts- og tilsynsoppgaver kan søker delegerer til f.eks en ideell organisasjon eller velforening gjennom egen avtale med kommunen eller friluftsrådet. Overfor staten vil likevel søker, dvs. kommunen eller friluftsrådet, ha det formelle ansvaret og skal slik være oppført her.

Utgifter

Oversikt over forventede utgifter til sikring av området med begrunnelser

Det må i søknaden gis en fullstendig oversikt over forventede kostnader ved sikringssaken. Det kan ikke forventes dekning av kostnader som ikke er synliggjort gjennom søknaden. I noen tilfeller er det vanskelig å beregne kostnadene, f.eks. hvis prisen må fastsettes gjennom etterfølgende forhandlinger eller rettslig skjønn. Da må dette forklares i søknadsskjemaet eller i eget oversendelsesbrev. Det er viktig at kostnadene begrunnes og beregnes så godt som mulig.

Når det gjelder prisnivå ved sikring av areal til friluftslivsformål og statlig økonomisk medvirkning til dette, har Miljødirektoratet et nasjonalt ansvar for ikke å medvirke til prisdrivende avtaler. Utgangspunktet er derfor at gjeldende rettspraksis for erstatning av denne type arealer følges. Planformål og lovlig, etablert bruk vil slik være avgjørende for erstatningen. Det er vanskelig å gi generelle råd eller retningslinjer når det gjelder erstatning – vi viser til nærmere drøfting av dette på Miljødirektoratets nettsider under omtalen av sikringsordningen. Det oppfordres til å ta kontakt med Miljødirektoratet ved tvil om dette.

Pris per m²

Her oppgis hvilken kvadratmeterpris området er tenkt sikret for. Dersom området består av ulike typer areal som verdsettes ulikt, oppgis her gjennomsnittsprisen, og så må det spesifiseres nærmere (i skjemaet eller i vedlegg) hva som ligger bak beregningene. Eventuelle bygninger i området vil gjerne ha en egen taksert verdi, og holdes utenfor området kvadratmeterpris.

Grunnpris

Her oppgis samlet grunnerstatning for arealet (inkludert verdi av eventuell bygningsmasse som skal erstattes).

Kart- og delingsforretning

Kostnader ved nødvendige kart- og delingsforretninger føres her da dette regnes som en del av sikringskostnadene som staten kan medvirke til å dekke helt eller delvis.

Tinglysningsgebyr inkl. dokumentavgift

Det vil være et krav for utbetaling av statlig tilsagn til sikring av areal at noen dokumenter tinglyses, så gebyrer ved dette vil være en del av sikringskostnadene som staten kan medvirke til å dekke helt eller delvis.

Informasjonstavle

Informasjon er et viktig tilretteleggingstiltak i statlig sikrede friluftslivsområder, og det kan søkes om statlig medvirkning til etablering av informasjonstavle i forbindelse med sikringsprosessen. Staten vil da kunne medvirke med et maksimumsbeløp som framgår av søknadsskjemaet. For å få støtte til informasjonstavle er det et vilkår at Miljødirektoratets grafiske profil blir benyttet. Det er utviklet en egen mal til dette formålet, som er tilgjengelig fra Miljødirektoratets nettsider. Ta kontakt med Miljødirektoratet ved behov for nærmere informasjon om malen.

Annet

Her oppføres andre kostnader ved sikringssaken, f.eks.:

- *Advokatbistand*

I spesielle sikringssaker hvor det kreves vanskelige juridiske avklaringer, vil bruk av advokat være en del av sikringskostnadene som staten kan medvirke til å dekke helt eller delvis. Miljødirektoratet vil i slike tilfeller gjøre en vurdering av kompleksiteten i saken og nødvendigheten av slik bistand. Miljødirektoratet har rammeavtale med noen samarbeidsadvokater som normalt benyttes i slike tilfeller. Muligheten til å få dekket advokatbistand vil være avhengig av budsjettsituasjon, total søknadsmengde og –sum det inneværende budsjettår mm. Det kan også tas muntlig kontakt med Miljødirektoratet i slike saker, for å få avklart denne muligheten og i hvilken fase av sikringssaken det evt. er hensiktsmessig med advokatbistand.

- *Grunnleggende istandsetting av området*

Hovedregelen er at staten bidrar med tilretteleggingsmidler til de sikrede friluftslivsområdene gjennom en egen tilskuddsordning, der kommuner/friluftsråd årlig kan søke fylkeskommunene om midler etter at området har fått status som statlig sikret friluftslivsområde. I forbindelse med sikring av nye områder, kan noen tiltak være helt nødvendige å gjennomføre tidlig for at allmennheten i det hele tatt skal kunne ta et område i bruk. I de

tilfellene vil kostnader ved tiltakene være en del av sikringskostnadene som staten kan medvirke til å dekke med inntil 50 % av kostnadene. Eksempler kan være opparbeiding av adkomstvei, parkering, enkelt toalett, sikringstiltak for å forebygge personskader i området og kostnader ved å fjerne eksisterende bebyggelse og anlegg. Muligheten til å få dekket slike istandsettingskostnader vil være avhengig av budsjettsituasjonen i søknadsåret. Tiltak som er søknadsberettiget gjennom andre tilskuddsordninger som for eksempel spillemiddelordningen vil *ikke* bli prioritert. Kostnader til grunnleggende istandsetting forutsettes å være fratrukket merverdiavgift. Det forutsettes også at eventuelle nødvendige tillatelser fra offentlig myndighet til å utføre istandsettingstiltakene innhentes av tiltakshaver.

Saksbehandlingsoppgaver hos kommuner/friluftsråd støttes ikke økonomisk gjennom ordningen. For eksempel dekkes ikke planutarbeidingskostnader. Det forutsettes at kommunen/friluftsrådet bidrar med nødvendig saksbehandlingskapasitet til å gjennomføre sikringsaker. Det gjelder også eventuell administrasjon av tilrettelegging av friluftslivsområdene.

Total kostnad

Her summeres de forventede utgiftene som er oppgitt over.

Søknadsbeløp

Her føres det beløpet som det søkes om at staten ved Miljødirektoratet skal dekke i forbindelse med sikringen av området.

Tilretteleggingstiltak

Her skal det krysses av for hvilke tilretteleggingstiltak som allerede eksisterer i området (U for utførte), hvilke som er nødvendige å gjennomføre for at området skal kunne brukes (N for nødvendige), og i tillegg hvilke som er ønskelig ut over de nødvendige (Ø for ønskelige). Tiltakene i lista som ikke er aktuelle kan det ses bort fra.

Vedlegg

Sikringsøknader uten forståelige kartvedlegg behandles ikke. Det er viktig at arealets utstrekning går tydelig fram av kartvedlegget, og det må følge med både oversikts- og detaljkart. Gårds- og bruksnumre som sikres som friluftslivsområde må tydelig gå fram av kartet, ved spesifisering av hvert enkelt gårds- og bruksnummer i kartet.

Det bør legges ved fargebilder som på en god måte visualiserer området og de nære omgivelsene. Andre relevante dokumenter (som utkast til avtaler osv) legges også ved.

Det kan ofte med fordel legges ved følgebrev fra søker som supplerer og utdyper søknaden. Dette vil bidra til at saken belyses godt overfor fylkeskommunen og Miljødirektoratet. Dette vil være viktig når det gjelder f.eks. begrunnelse for nødvendigheten av statlig sikring, bakgrunn for foreslått arealavgrensing og erstatningsnivå osv.

Ufullstendige søknader kan ikke forventes å bli behandlet.